

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 46

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 ianuarie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 524 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865	2-3	869/2018. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea modelelor registrelor generale ale stocurilor de urgență și specifice și a modelelor registrelor speciale ale stocurilor de urgență și specifice în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere	7-9
Decizia nr. 543 din 18 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie	3-4	1.671/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.594/2017 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 24 de unități administrative teritoriale din județul Teleorman	9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		1.672/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 132/2018 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrative teritoriale din județul Bacău	10
5. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Graziela Elena Vâjială din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale Anti-Doping	5	4.000/2018. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru reacreditarea Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” din București	10
6. — Decizie privind numirea doamnei Graziela Elena Vâjială în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
7. — Decizie privind exercitarea de către domnul Andrei Stănișoară, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul	6	Decizia nr. 24 din 26 noiembrie 2018 (Completul competent să judece recursul în interesul legii)	11-16
8. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ramona-Liliana Seciu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989	6		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 524**

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5**din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 raportat la art. 322 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 731/45/2017 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.748D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.749D/2017—2.751D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 raportat la art. 322 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 732/45/2017, nr. 733/45/2017 și nr. 734/45/2017.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.749D/2017—2.751D/2017 la Dosarul nr. 2.748D/2017.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.749D/2017—2.751D/2017 la Dosarul nr. 2.748D/2017, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin deciziile nr. 41 din 3 octombrie 2017, nr. 42 din 3 octombrie 2017, nr. 43 din 3 octombrie 2017 și nr. 44 din 3 octombrie 2017, pronunțate în dosarele nr. 731/45/2017, nr. 732/45/2017, nr. 733/45/2017 și nr. 734/45/2017, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat din oficiu Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 raportat la art. 322 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de revizuire.**

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în condițiile în care soluția pe capătul principal nu privește fondul în sens larg, partea nu are deschisă calea de atac a revizuirii cu privire

la soluția pe capătul accesoriu, deși aceasta reprezintă o statuare de fond ce afectează în mod direct drepturile patrimoniale ale părții obligate la plata cheltuielilor de judecată. Or, revizuirea este o cale extraordinară de atac îndreptată împotriva erorilor de fapt săvârșite cu ocazia judecării, putând fi incidente multiple ipoteze în care partea ar putea pretinde, în raport cu prevederile art. 322 din Codul de procedură civilă din 1865, protecția patrimoniului său afectat prin hotărârea definitivă pronunțată. Așadar, în măsura în care se interpretează că dispozițiile legale criticate nu deschid calea revizuirii cererilor accesorii de acordare a cheltuielilor de judecată într-o hotărâre pronunțată în revizuire, acestea sunt neconstituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 322 alin. 1 raportat la art. 322 alin. 1 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

5. *dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri dovăditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.*”

14. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât continuă să își producă efecte în cauză.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție. Se mai invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de judecată, autoarea excepției de neconstituționalitate, pune problema părții care a căzut în pretenții și care a fost obligată la plata unui quantum al cheltuielilor de judecată (care sunt accesorii). Ipoteza este aceea în care cererea acestei părți formulată în cadrul procedurii revizuirii a fost respinsă ca inadmisibilă, iar partea afirmă în cadrul unei noi cereri de revizuire că, ulterior pronunțării hotărârii judecătorești, s-au descoperit noi înscrisuri care dovedesc că instanța judecătorească a fost în eroare atunci când a stabilit respectivul quantum. Așadar, analiza Curții nu va viza ipoteza solicitării pe cale separată/distinctă a cheltuielilor de judecată.

17. Practic, instanța judecătorească solicită **calificarea cheltuielilor de judecată ca fiind obiectul unor cereri cu**

caracter principal, precum și recunoașterea căii de atac a revizuirii care să fie deschisă împotriva unei hotărâri judecătorești de respingere, ca inadmisibilă, a unei cereri de revizuire, în ceea ce privește cheltuielile de judecată, acest lucru echivalând cu o solicitare de modificare și completare a legii. În aceste condiții, Curtea constată că autoarea excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 731/45/2017, nr. 732/45/2017, nr. 733/45/2017 și nr. 734/45/2017.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 543

din 18 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

nr. 81/1992, prin care Guvernul a fost abilitat să emită ordonanțe inclusiv în domeniul metrologiei, fiind așadar respectate prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 7.884 din 5 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.188/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie**, excepție ridicată de Mircea Dragoș Dragomir într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice, constând în depășirea vitezei legale, în cadrul căreia autorul excepției a susținut, în apărarea sa, că este nelegal buletinul de verificare metrologică a cinemometrului cu care a fost măsurată viteza cu care a circulat.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că ordonanța criticată este neconstituțională în ansamblul ei, fiind contrară prevederilor art. 108 alin. (3) din Constituție, întrucât nu a existat o lege specială de abilitare a Guvernului pentru emiterea ordonanței în cauză, și celor ale

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, excepție ridicată de Mircea Dragoș Dragomir în Dosarul nr. 2.188/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București și care constituie obiectul Dosarului nr. 3.215D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentatului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că ordonanța criticată a fost emisă în baza Legii

art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căror Parlamentul este „*unica autoritate legiuitoare*” a țării. Arată că în preambulul ordonanței se face trimitere la Legea nr. 81/1992 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, care însă nu permite Guvernului să legifereze în obiectul de reglementare al ordonanței.

6. **Judecătoria Sectorului 6 București** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că în art. 1 lit. d) teza a doua din Legea nr. 81/1992 este menționat ca domeniu „*asigurarea calității produselor și serviciilor prin reorganizarea activității de standardizare, metrologie și calitate*”. În opinia sa, reglementările cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 20/1992 au temei legal în prevederile Legii nr. 81/1992, iar Parlamentul, în calitate de autoritate legiuitoare, a aprobat prin lege această ordonanță.

9. **Avocatul Poporului** consideră că nu se pot reține criticile de neconstituționalitate, în condițiile în care delegarea legislativă, reglementată de art. 114 din Legea fundamentală, în forma nerevizuită, este o instituție a dreptului constituțional care permite implicarea executivului în exercitarea funcției legislative, Guvernul fiind abilitat de Parlament să emită norme juridice în domenii rezervate legii. Precizează că Ordonanța Guvernului nr. 20/1992 a fost adoptată în baza unei legi de abilitare, respectiv Legea nr. 81/1992.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, ordonanța criticată contravine prevederilor din Constituție cuprinse în art. 61 alin. (1) care consacră rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și în art. 108 alin. (3) referitoare la delegarea legislativă.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Dragoș Dragomir în Dosarul nr. 2.188/303/2016 al Judecătoria Sectorului 6 București și constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 6 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a doamnei Graziela Elena Vâjială
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale Anti-Doping**

Având în vedere cererea doamnei Graziela Elena Vâjială, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/210 din 17 ianuarie 2019,

în temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 10 alin. (2) și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Graziela Elena Vâjială se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale Anti-Doping.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 5.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea doamnei Graziela Elena Vâjială în funcția de
vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității
Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual
din România**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Graziela Elena Vâjială se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 6.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea de către domnul Andrei Stănișoară, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul pentru Relația cu Parlamentul prin Adresa nr. 165/M.R.P. din 8.01.2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/275/T.G. din 8.01.2019, și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 1.806/2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Stănișoară exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 17 ianuarie 2019.

Nr. 7.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ramona-Liliana Seciu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989**

Având în vedere propunerea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, formulată prin Adresa nr. 18/525 din 15 ianuarie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/687/T.G. din 16 ianuarie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), al art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ramona-Liliana Seciu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 17 ianuarie 2019.

Nr. 8.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

**pentru aprobarea modelelor registrelor generale ale stocurilor de urgență și specifice
și a modelelor registrelor speciale ale stocurilor de urgență și specifice
în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea
unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere**

Având în vedere prevederile cap. IV — Evidența stocurilor minime deținute, art. 15, 16 și 17, din Legea nr. 85/2018 privind constituirea și menținerea unor rezerve minime de țiței și/sau produse petroliere,
în temeiul prevederilor art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 980/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul registrului general al stocurilor de urgență, prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă modelul registrului general al stocurilor specifice, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Registrele întocmite conform prevederilor art. 1 și 2 se vor ține atât în format letric, cât și în format electronic, de către autoritatea competentă.

Art. 4. — Se aprobă modelul registrului special al stocurilor de urgență, prevăzut în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Se aprobă modelul registrului special al stocurilor specifice, prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Registrele întocmite conform prevederilor art. 4 și 5 se vor ține atât în format letric, cât și în format electronic, de către titularii obligației de stocare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
Anton Anton

București, 27 decembrie 2018.
Nr. 869.

ANEXA Nr. 1

Registrul general al stocurilor de urgență

Depozit	Locație	Titulari ai obligației de stocare	Obligația de stocare a titularului (tep)/perioada	Produce	Cantitate deținută în mod direct (tep)/perioada	Cantitate deținută prin delegare către un titular delegat al obligației de stocare (tep)/perioada	Titulari delegați ai obligației de stocare către care s-a delegat obligația de stocare	Cantitate deținută prin delegare din partea altui titular al obligației de stocare (tep)/perioada	Titulari ai obligației de stocare din partea cărora s-a primit delegarea obligației de stocare	
Depozit 1		Titular 1		produs a						
				.....						
				produs n						
		.....	Titular n		produs a					
					.....					
					produs n					
.....										
Depozit n		Titular 1		produs a						
				.....						
				produs n						
		.....	Titular n		produs a					
					.....					
					produs n					

Registrul special al stocurilor specifice

Titularul obligației de stocare	Obligația de stocare a titularului (tep)/perioada	Depozit	Locație	Produce	Cantitate deținută în mod direct (tep)/perioada	Cantitate deținută prin delegare către un titular delegat al obligației de stocare (tep)/perioada	Titulari delegați ai obligației de stocare către care s-a delegat obligația de stocare	Cantitate deținută prin delegare din partea altui titular al obligației de stocare (tep)/perioada	Titulari ai obligației de stocare din partea cărora s-a primit delegarea obligației de stocare	
.....		Depozit 1	.....	produs a						
				.....						
				produs n						
				.....						
				produs a						
				.....						
		.....	Depozit n	.....	produs a					
		.....								
		produs n								
		.....								
		produs a								
		.....								
		.....			produs n					

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.594/2017 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 24 de unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă lit. e) a art. 1 și anexa nr. 5 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.594/2017 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în

24 de unități administrativ-teritoriale din județul Teleorman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 23 ianuarie 2018, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 10 decembrie 2018.
Nr. 1.671.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 132/2018 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău**

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă lit. b) și d) ale art. 1, precum și anexele nr. 2 și 4 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 132/2018 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 27 februarie 2018.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 10 decembrie 2018.
Nr. 1.672.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN**pentru re acreditarea Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” din București**

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 7.529 din 11.12.2018, în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007, în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa”, cu sediul în București.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și identității naționale,
Alexandru Pugna,
secretar de stat

București, 18 decembrie 2018.
Nr. 4.000.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 24**din 26 noiembrie 2018**

Dosar nr. 2.576/1/2018

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Corina Alina Corbu	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale
Nina Ecaterina Grigoraș	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Silvia Cerbu	— judecător la Secția penală
Alexandra Iuliana Rus	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii este legal constituit în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent Ileana Peligrad, desemnat pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 27² din Regulamentul privind organizarea și

funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 26 alin. (4) teza ultimă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, în cazul reglementat de art. 30 alin. (1) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent învederează legala constituire a Completului competent să judece recursul în interesul legii, precum și faptul că la dosarul cauzei au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, deoarece hotărârile judecătorești anexate sesizării de recurs în interesul legii nu pot fi apreciate ca reprezentând o divergență de jurisprudență profundă și persistentă.

În cazul în care se va aprecia de către Completul competent să judece recursul în interesul legii că acesta este admisibil, s-a solicitat admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii, apreciindu-se că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (4) teza ultimă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, obligația de restituire a indemnizației subzistă doar în cazul culpei în neexecutarea obligației de a exercita funcția în care a fost numit magistratul în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, iar participarea la examenul de capacitate nu poate fi interpretată ca intrând în sfera culpei, astfel încât indemnizația de instalare nu se restituie.

Președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, a constatat următoarele:

I. Actul de sesizare

1. La data de 4 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită să se pronunțe asupra problemei de drept mai sus menționate de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă.

Autorul sesizării a apreciat că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, arătând că, în practica instanțelor judecătorești, problema de drept menționată a fost soluționată neunitar prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești definitive diferite.

2. Potrivit art. 514 din Codul de procedură civilă, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

3. Văzând că autorul sesizării este colegiul de conducere al unei curți de apel și că obiectul acesteia este asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, Completul competent să judece recursurile în interesul legii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că este legal sesizat.

II. Problema de drept care a generat practica neunitară

4. Constă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar, ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagiul.

5. Problema rezultă din împrejurarea că, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, durata stagiului este de 1 an¹, pe când, potrivit art. 26 alin. (4) teza ultimă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, cel care a beneficiat de indemnizație este obligat să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, în caz contrar fiind obligat să o restituie.

Fiind sesizate cu cereri de restituire a indemnizației formulate de către parchete de pe lângă tribunale în circumscripția cărora se află unitățile în care procurorii au desfășurat perioada de stagiul, unele instanțe au admis acțiunile, iar altele le-au respins.

III. Dispozițiile legale relevante în cauză

6. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și

completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*):

„Art. 26. — (1) Absolvenții, la încadrarea ca judecători, procurori sau personal asimilat acestora, imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care sunt încadrați.

(2) În cazul în care absolventul este încadrat într-o unitate din mediul rural, indemnizația va fi egală cu două indemnizații de încadrare brute lunare.

(3) Prin ordin al ministrului justiției sau al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz, se poate aproba acordarea indemnizației prevăzute la alin. (2) și în cazul încadrării în localități în care atragerea juriștilor se face cu dificultate.

(4) Cel care a beneficiat de acordarea indemnizațiilor prevăzute la alin. (1)—(3) este obligat să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani. În cazul nerespectării acestei obligații, drepturile acordate potrivit alin. (1)—(3) se restituie.”

7. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 303/2004* (forma în vigoare în perioada în care au fost pronunțate hotărârile judecătorești atașate actului de sesizare):

Art. 21 alin. (1): „Judecătorii stagiași și procurorii stagiași sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza mediei generale, obținută prin însumarea celor trei medii de la sfârșitul fiecărui an de studiu și de la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii²”.

Art. 22 alin. (1): „Durata stagiului este de 1 an³[...]”.

Art. 25 alin. (1): „După încheierea perioadei de stagiul, judecătorii și procurorii stagiași sunt obligați să se prezinte la examenul de capacitate. În cazul în care judecătorul stagiar sau procurorul stagiar este respins la examenul de capacitate, el este obligat să se prezinte la sesiunea următoare”.

Art. 30 alin. (1) și alin. (5): „După validarea examenului de capacitate, lista tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe se publică de îndată, separat pentru judecători și procurori, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se afișează la sediile instanțelor și parchetelor, prin grija Consiliului Superior al Magistraturii. (...)

Repartizarea pe posturi se afișează la sediul Consiliului Superior al Magistraturii, al instanțelor și al parchetelor, se comunică persoanelor interesate și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii⁴”.

IV. Examen jurisprudențial — principalele coordonate ale divergenței de jurisprudență

8. Din cuprinsul hotărârilor judecătorești atașate sesizării rezultă că soluțiile jurisprudențiale divergente au fost pronunțate în cauze în care unitatea de parchet l-a chemat în judecată pe procurorul care și-a efectuat perioada de stagiul, reclamanta apreciind că nerespectarea, în acest context, a duratei minime de doi ani de activitate în același parchet atrage incidența dispozițiilor art. 26 alin. (4) teza ultimă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, cu consecința restituirii indemnizației de instalare.

¹ Pentru întreaga perioadă în care practica judiciară este neunitară; în urma modificărilor aduse Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 242/2018, perioada de stagiul a fost mărită la 2 ani.

² În urma modificărilor aduse prin Legea nr. 242/2018, art. 21 alin. (1) are următorul conținut: „Auditorii de justiție optează pentru locurile de judecători stagiași și procurori stagiași scoase la concurs, iar repartizarea acestora se face pe baza notei finale de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, prevăzută la art. 19 alin. (7). Opțiunile se fac în fața Institutului Național al Magistraturii, care va înainta tabelul cu propunerile de repartizare, făcute în acest mod, secțiilor corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea numirii în funcție”.

³ În urma modificărilor aduse prin Legea nr. 242/2018, art. 22 alin. (1) are următorul conținut: „Durata stagiului este de 2 ani”.

⁴ Art. 30 a fost abrogat prin Legea nr. 242/2018.

9. Așadar, orientările jurisprudențiale existente au pornit de la interpretarea diferită a textului art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, care se referă la obligația de exercitare a funcției pentru care a fost numit în unitate procurorul (sau judecătorul) stagiar, pentru o perioadă de cel puțin 2 ani.

10. În astfel de cazuri, unele instanțe (Tribunalul Constanța, Tribunalul Târgu Mureș, Curtea de Apel Târgu Mureș) au admis acțiunile promovate de parchetele de pe lângă tribunalele în care foștii procurori stagiați (deveniți între timp procurori sau judecători „definitivi”) și-au desfășurat activitatea și au obligat la restituirea indemnizației.

Pentru a hotărî astfel au interpretat literal dispozițiile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și s-au bazat pe regula de interpretare *ubi lex non distiguit nec nos distinguere debemus* și au arătat că necorelarea de texte nu poate fi înlăturată pe cale de interpretare, deoarece instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative (conform deciziilor Curții Constituționale nr. 818, 819, 820, 821 și 1.325 din 2008).

Nerespectarea obligației de a exercita funcția în care a fost numit la unitate pentru o perioadă de cel puțin doi ani, acceptate la momentul primirii indemnizației de instalare, atrage incidența în cauză a prevederilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, magistratul putând opta să nu solicite acordarea acesteia.

Obligația de restituire a indemnizației de instalare s-a născut la momentul mutării la o altă unitate de parchet, textul legal făcând referire la numirea în unitate, înlăturându-se astfel susținerile potrivit cărora art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 se aplică doar în situația părăsirii funcției de magistrat; prevederile articolului anterior menționat sunt imperative, iar condițiile impuse (funcția, unitatea și perioada) sunt cumulative, actul normativ incident prevăzând desfășurarea activității pentru o perioadă de minimum doi ani în aceeași unitate.

Totodată, s-a apreciat ca fiind îndeplinită condiția vinovăției, ca element al răspunderii civile, magistratul având posibilitatea de a opta pentru unitatea la care a fost numit ca procuror stagiar după susținerea examenului de capacitate.

11. Alte instanțe (Curtea de Apel Galați și Curtea de Apel Constanța) au respins astfel de acțiuni, cu motivarea că interpretarea corectă este cea sistematică, trăgând concluzia că voința legiuitorului a fost ca restituirea indemnizației să se facă doar în cazul în care obligația prevăzută de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 a fost încălcată cu vinovăție.

În motivarea acestor soluții s-a arătat că nu există culpă în cazul optării pentru exercitarea funcției de procuror la o altă unitate după susținerea examenului de capacitate, iar magistratul nu poate fi obligat la restituirea indemnizației de instalare în considerarea opțiunii făcute după susținerea examenului de capacitate.

12. Este de menționat că, într-o speță similară aflată pe rolul Tribunalului Galați, s-a dispus, prin Încheierea pronunțată la 11 septembrie 2018 în Dosarul nr. 3.890/90/2017, sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituția României, republicată⁵.

V. Punctul de vedere al autorului sesizării

13. Sub aspectul admisibilității prezentului recurs în interesul legii, titularul sesizării a învederat că practica judiciară identificată este relevantă în ceea ce privește problema ce face

obiectul prezentului recurs în interesul legii, iar asigurarea interpretării și aplicării unitare a art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 justifică demersul întreprins.

14. Pe fondul cauzei, Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța a arătat că practica la nivelul acestei instanțe este în sensul respingerii acțiunii având ca obiect obligarea magistratului la restituirea indemnizației de instalare.

VI. Punctul de vedere al Ministerului Public

15. Ministerul Public a învederat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, arătând că cele trei hotărâri judecătorești anexate sesizării de recurs în interesul legii nu pot fi apreciate ca reprezentând o divergență de jurisprudență profundă și persistentă, motiv pentru care recursul în interesul legii promovât de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța este inadmisibil.

În măsura în care se va aprecia că recursul în interesul legii este admisibil, sub aspectul soluționării problemei de drept sesizate de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, s-a considerat că cea de-a doua opinie conturată în practica instanțelor de judecată este în litera și spiritul legii, astfel încât, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (4) teza ultimă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, obligația de restituire a indemnizației subzistă doar în cazul culpei în neexecutarea obligației de a exercita funcția în care a fost numit magistratul în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani, iar participarea la examenul de capacitate nu poate fi interpretată ca intrând în sfera culpei — cu atât mai mult cu cât art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 instituie obligația judecătorului sau procurorului stagiar de a se prezenta la acest examen de capacitate. Nu se poate deci imputa procurorului sau judecătorului stagiar care a beneficiat de indemnizația de instalare „culpa” de a nu fi optat pentru un post la unitatea de parchet sau instanță la care a fost numit pentru stagiatură, câtă vreme și-a exercitat în condițiile legii un drept.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

16. Prin Decizia nr. 342 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

VIII. Raportul asupra recursului în interesul legii

17. Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori desemnați, conform art. 516 alin. (5) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii, față de prevederile art. 514 coroborate cu cele ale art. 515 din același act normativ, iar pe fondul problemei de drept supuse dezbaterii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar, ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovât examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagi, indemnizația de instalare nu se restituie.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Cu privire la admisibilitatea recursului în interesul legii

18. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analizarea condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii în conformitate cu dispozițiile art. 515

⁵ Până la data redactării prezentei decizii, excepția de neconstituționalitate nu a fost soluționată.

din Codul de procedură civilă, potrivit căror recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii, precum și ale art. 514 din același cod, referitoare la obiectul recursului și la titularul dreptului de sesizare.

19. Analiza implică, așadar, mai multe aspecte:

— cel al cerinței de ordin formal, prevăzută de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă — dovada că problemele de drept care formează obiectul sesizării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii; această cerință de admisibilitate se constată a fi îndeplinită, având în vedere jurisprudența anexată sesizării, ilustrată prin hotărâri judecătorești definitive, din care rezultă că practica neunitară se identifică la nivelul a trei curți de apel din țară;

— sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, condiție care se constată a fi, de asemenea, îndeplinită;

— sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, se constată că autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

Așadar, recursul în interesul legii este admisibil.

B. Cu privire la fondul recursului în interesul legii

20. Clarificări privind problema de drept

Așa cum rezultă din cuprinsul actului de sesizare, Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța consideră că problema de drept constă în aplicarea unui text legal, respectiv art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, la cazul reglementat de un alt text legal, art. 30 alin. (1) și (5) din Legea nr. 303/2004.

Astfel formulată, problema este lipsită de precizie și de acuratețe nu numai datorită împrejurării că, într-o exprimare uzuală, prevederile legale se aplică stărilor de fapt, și nu unor cazuri reglementate de alte dispoziții legale, ci mai ales faptului că din lectura acestora nu rezultă nicio dificultate de interpretare și/sau aplicare a legii, ipotezele normelor juridice fiind distincte și independente. Se observă că art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 reglementează obligația beneficiarilor indemnizațiilor de instalare (judecători și procurori stagieri și personal asimilat acestora) prevăzute de alin. (1)—(3), pe când art. 30 alin. (1) și (5) din Legea nr. 303/2004 se referă la publicarea listei tuturor posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă aceste instanțe, după validarea examenului de capacitate și, respectiv, la repartizarea pe posturi.

21. Dincolo de imprecizia formulării rezultă însă din motivarea actului de sesizare și din cuprinsul hotărârilor judecătorești atașate că problema de drept este una reală, rezultată dintr-o posibilă neconcordanță de texte care are drept consecință că, în interpretarea urmată de către unele instanțe, judecătorii și procurorii stagieri care au beneficiat de indemnizațiile prevăzute de art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 nu pot să îndeplinească ambele obligații stabilite în sarcina lor de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004.

Astfel, pe de o parte, după încheierea perioadei de stagi, care este de 1 an, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 (variante în vigoare în perioada de referință în care s-a născut problema de drept), aceștia sunt obligați să participe la

examenul de capacitate, potrivit art. 25 alin. (1) din aceeași lege, iar pe de altă parte, potrivit art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, sunt obligați să își exercite funcția în care au fost numiți în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani.

Acestea sunt textele legale a căror interpretare coroborată a dat naștere problemei de drept.

În exercitarea misiunii de unificare a practicii judiciare revine Înaltei Curți de Casație și Justiție sarcina să extragă dintr-o exprimare imperfect formulată, în baza documentației atașate și în limitele actului de sesizare, ceea ce este necesar pentru a rezolva problema soluționată diferit de către instanțele judecătorești.

22. Așa fiind, problema de drept la care se va răspunde constă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagi; într-o astfel de ipoteză, urmează să se stabilească dacă indemnizația de instalare prevăzută de art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 se va restitui sau nu.

23. În astfel de cazuri, unele instanțe (Tribunalul Constanța, Tribunalul Târgu Mureș, Curtea de Apel Târgu Mureș) au admis acțiunile promovate de parchetele de pe lângă tribunalele în care foștii procurori stagieri (deveniți între timp procurori sau judecători „definitivi”) și-au desfășurat activitatea și au obligat la restituirea indemnizației. Pentru a hotărî astfel au interpretat literal dispozițiile art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și s-au bazat pe regula de interpretare *ubi lex non distignit nec nos distinguere debemus*. De asemenea, au considerat că necorelarea de texte nu poate fi înlăturată pe cale de interpretare, deoarece instanțele judecătorești nu au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative, în acest sens fiind deciziile Curții Constituționale nr. 818, 819, 820, 821 și 1.325 din 2008.

24. Alte instanțe (Curtea de Apel Galați și Curtea de Apel Constanța) au respins astfel de acțiuni cu motivarea că interpretarea corectă este cea sistematică, trăgând concluzia că voința legiuitorului a fost ca restituirea indemnizației să se facă doar în cazul în care obligația prevăzută de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 a fost încălcată cu vinovăție.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și au aplicat corect legea, în limitele și pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

25. Înalta Curte de Casație și Justiție pornește de la observația că atunci când mai multe dispoziții legale, din același act normativ sau din acte normative diferite, reglementează un anumit regim juridic, interpretarea sistematică a dispozițiilor normative este de preferat. Fiecare dispoziție va trebui interpretată prin raportare la celelalte care reglementează respectivul regim, dându-se întregului un înțeles coerent, armonios și unitar.

26. Nu poate fi primită orientarea acelor instanțe care, confruntate cu alegerea între interpretarea literală a normei și interpretarea ei sistematică, aleg prima variantă, cu motivarea

că altfel riscă să se substituie legiuitorului și să încalce dispozițiile obligatorii ale Curții Constituționale.

Este adevărat că, prin mai multe decizii pronunțate în anul 2008, corect identificate de instanțe, Curtea Constituțională a constatat că „prevederile art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.

Totuși, refuzul de aplicare a unor acte normative cu putere de lege și înlocuirea lor cu norme create pe cale judiciară nu se confundă cu interpretarea sistematică a legii care, după cum s-a arătat mai sus (paragraful 25), are cu totul alt înțeles.

27. De asemenea, atunci când consecințele unei anumite interpretări sunt contrare sentimentului de echitate care trebuie să rezulte din lege (spre exemplu, în cazul în care, datorită metodelor folosite de interpret, o obligație legală este imposibil sau foarte dificil de executat), cercetarea intenției reale a legiuitorului devine necesară.

Într-adevăr, echitatea este un principiu în mod constant recunoscut și protejat de către instanțele judecătorești deoarece reprezintă principalul fundament al supunerii față de lege.

În cazul unor interpretări concurente, ambele bazate pe textul de lege (așa cum sunt atât interpretarea literală, cât și cea sistematică), cea echitabilă este de preferat.

28. În acest context se observă că interpretarea literală a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 are următoarele consecințe:

În cazul în care beneficiarul indemnizației reglementate de art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 execută obligația prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, se prezintă la examenul de capacitate (după împlinirea termenului de stagiatură de 1 an), promovează examenul și, drept urmare, este numit judecător sau procuror, se va afla în imposibilitatea să execute *ad litteram* obligația instituită de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 chiar și în ipoteza în care și-ar continua activitatea în aceeași unitate în care a efectuat perioada de stagi, deoarece a pierdut calitatea de stagiar; or, art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 se referă *expressis verbis* la obligația „să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani”.

Această din urmă obligație poate fi executată doar dacă nu se prezintă la examen, încălcând astfel cealaltă obligație, instituită de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, sau nu promovează examenul ori examenul nu este validat.

Așadar, *per a contrario*, consecința este aceea că, interpretând literal dispozițiile art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, va trebui trasă concluzia că intenția legiuitorului a fost să acorde indemnizația doar celor dispuși să încalce obligația prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 sau care nu promovează examenul ori numai dacă examenul nu a fost validat.

29. Se observă că la aceeași concluzie se ajunge și urmând regula *ubi lex non distiguit nec nos distinguere debemus*, aplicată de acele instanțe care au apreciat intenția legiuitorului prin raportare exclusivă la prevederile art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006. Într-adevăr, în cuprinsul acestui alineat nu se face nicio distincție între diferitele situații în care se poate afla un judecător sau procuror stagiar.

30. Această intenție nu poate fi cea reală, deoarece, pe de o parte, este de neacceptat că legiuitorul a urmărit ca indemnizația să fie acordată doar judecătorilor și procurorilor aflați în situațiile de mai sus, respectiv nu se prezintă la examen, nu promovează examenul sau acesta nu este validat.

Pe de altă parte, rezultă din interpretarea coroborată a alin. (1)—(3) din art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 că indemnizația este acordată absolvenților „la încadrarea ca judecători, procurori sau personal asimilat acestora, imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu” [alin. (1)] sau „într-o unitate din mediul rural [alin. (2)]” sau „în cazul încadrării în localități în care atragerea juriștilor se face cu dificultate”, stabilite prin ordin al ministrului justiției sau al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz [alin. (3)].

31. Așadar, intenția reală a legiuitorului rezultă expres din textul de lege considerat în ansamblul său și nu este o adăugare a interpretului: indemnizația este un beneficiu legal care se acordă absolvenților la încadrarea pe post, în considerarea calității și situației lor speciale la început de carieră, și nu poate fi interpretată ca reprezentând o premie a celor care încalcă o altă obligație legală sau nu promovează examenul de definitivare în carieră sau, situație extrem de rară, un beneficiu acordat când examenul de promovare nu este validat.

32. Rezultă din cele ce preced că interpretarea adecvată presupune în cazul dat combinarea metodei sistematice — rezultată din luarea în considerare a tuturor dispozițiilor relevante pentru rezolvarea problemei de drept, din cele care reglementează regimul juridic al funcției de judecător sau procuror stagiar, respectiv art. 26 alin. (1)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, precum și art. 22 alin. (1) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 — cu intenția reală a legiuitorului rezultată din interpretarea coroborată a prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

33. Așa fiind, se cuvine să se constate că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagi, indemnizația de instalare nu se restituie.

34. Această concluzie asigură atât coerența și unitatea normelor care reglementează regimul juridic al judecătorilor și procurorilor stagiați prin eliminarea oricăror contradicții între dispozițiile art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, cât și standardele de echitate în modalitatea de înțelegere a intenției legiuitorului.

35. De asemenea, se observă că nu este lipsită de efecte juridice obligația ca beneficiarul indemnizației „să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 2 ani”, prevăzută de art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, care se va aplica în toate situațiile în care nu interferează cu o altă obligație instituită prin lege în sarcina aceluiași beneficiar, spre exemplu, în cazul în care în interiorul termenului de 2 ani este transferat, detașat sau delegat în altă unitate, nu participă la examenul de capacitate din orice considerente, nu promovează examenul sau acesta nu este validat.

În toate aceste situații nu este relevantă vinovăția sau nevinovăția beneficiarului (de exemplu, în caz de transfer, detașare sau delegare, vinovăția lipsește, beneficiarul având dreptul să le

ceară și vocația să le obțină), așa cum greșit au motivat unele instanțe care, sub aspectul alegerii metodelor de interpretare și al soluției pronunțate, au apreciat totuși corect, ci împrejurarea că nu cad sub incidența îndeplinirii unor obligații legale. Altfel spus, ori de câte ori nu execută o obligație stabilită prin lege în sarcina sa, care

să îl determine să își desfășoare activitatea în altă unitate decât cea în care a fost încadrat, beneficiarul indemnizației este ținut să își exercite funcția în care a fost numit (în speță, cea de procuror stagiar) pentru întreg intervalul de cel puțin 2 ani, în caz contrar urmând să restituie indemnizația.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 26 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 în cazul absolvenților care, la încadrarea ca procurori imediat după terminarea studiilor superioare juridice sau, după caz, a Institutului Național al Magistraturii, în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, au beneficiat de o indemnizație de instalare egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care au fost încadrați, iar, ulterior, în executarea obligației prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, s-au prezentat la examenul de capacitate, au promovat examenul și au fost numiți judecători sau, după caz, procurori, în unități din altă localitate decât cea în care au efectuat perioada de stagiul, indemnizația de instalare nu se restituie.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 26 noiembrie 2018.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

